

عنوان مقاله:

بررسی خصایص دیدگاه سیستمی در مقایسه با نقش سیستم های حقیقی در مدیریت شهری

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مدل ها و تکنیکهای کمی در مدیریت (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

مریم رضانیا - پژوهشگر و نویسنده شهرداری تهران - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت بازرگانی دانشگاه آزاد اسلامی- تهران- ایران

خلاصه مقاله:

با توجه به شرایط فعلی جهان و پیشرفت چشم گیر تکنولوژی های مختلف به خصوص تکنولوژی ارتباطات و اطلاعات ممکن است چنین تصور شود که تعلیم و تربیت صرفا می بایست بطور خاص بر بکارگیری و تربیت کاربران برای استفاده مناسب از این تکنولوژی تمرکز کند اما صرف در اختیار داشتن و استفاده از این تکنولوژی در دنیای تعلیم و تربیت، راهگشای انسان امروز و آینده نخواهد بود. در دنیای فعلی، موضوع اساسی، تربیت انسانهایی است که خوب بیاندیشند. امروزه فراگیران برای روبرو شدن با تحولات شگفت انگیز قرن بیست و یکم باید به طور فزاینده ای مهارت های تفکر را برای تصمیم گیری مناسب و حل مسائل پیچیده جامعه کسب کنند. بسیاری از صاحب نظران مانند انیس، پول و لیپمن بر این باورند که یکی از اهداف اساسی تعلیم و تربیت باید تربیت انسانهای متفکر باشد. دام و وولمن معتقدند که شهروندی در دنیای جدید شایستگی های دیگری به جز توانایی های قبلی و سنتی را طلب می کند، اکنون از افراد انتظار نداریم که محل و مکان زندگی خودشان را بشناسند بلکه انتظار داریم موقعیت خودشان را در اجتماع تعریف و مشخص نمایند. توماس معتقد است که رشد توانایی اندیشیدن و حل مسائل مهمتر از تربیت فنی و حرفه ای فراگیران است. در جامعه ای که سیستم تعلیم و تربیت آن بدون بحث و انتقاد، امور را می پذیرد و بدون تفکر آنها را منعکس می کند، خطر پدید آمدن انسانهای فاقد توان و نیروی تفکر در جامعه زیاد می باشد.

کلمات کلیدی:

کلمات کلیدی: تفکر سیستمی، مدیریت، مدیریت شهری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1565304>

